

tuelle tilsyn og vedligeholdelse af forsøgsanlæg skal aftales i forbindelse med projekteringen af anlægget.

Mindretallet understreger, at der med forsøgsordningen ikke på nogen måde er taget stilling til en permanent ordnings udformning.

Et andet mindretal inden for flertallet (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) anser det for vigtigt at få undersøgt mulighederne for tekniske/økonomiske løsninger af okkerforureningsproblemerne over den 3-årige forsøgsperiode.

Miljøministeren har under udvalgsarbejdet oplyst, at det hverken forekommer praktisk rimeligt eller administrativt hensigtsmæssigt, at forbudsbestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 17 skulle omfatte udledning af okkerholdigt vand fra almindelige landbrugsmæssige drænings- og afvandsingsanlæg. Denne oplysning fremgår også af miljøministerens skrivelse af 7. oktober 1980 til De danske Landboforeninger og De danske Husmandsforeninger. Skrivelsen er optrykt som bilag til betænkningen. Ministeren har hermed fjernet den usikkerhed, der siden juni 1973 har været om dette spørgsmål.

Under udvalgsarbejdet er spørgsmålet om sammenhængen mellem okkerbelastede vandløb og investeringer i spildevandsanlæg også blevet berørt. Af svaret på spørgsmål 28, der er optrykt som bilag til betænkningen, fremgår, at miljøministeren finder det hensigtsmæssigt, at investeringer i spildevandsanlæg, der skal behandle spildevandsudledninger til vandløb, der karakteriseres som uddøde på grund af okker, udskydes indtil okkerbelastningen er blevet reduceret væsentligt.

En sådan prioritering af investeringer i spildevandsanlæg i okkerbelastede områder vil formentlig medføre en forskydning af investeringer af en størrelsesorden på 500-1000 mill. kr., beløb, der indtil videre vil kunne anvendes til andre langt mere samfundsmæssigt fornuftige formål end til investeringer i spildevandsanlæg, der foreløbigt vil være uden registrerbare miljømæssige effekter for udledninger til stærkt okkerbelastede vandløb. Miljøministerens besvarelser er i denne forbindelse blevet knyttet til Ringkøbing amtsråds recipientkvalitetsplanlægning og

godkendelser af primærkommunernes spildevandsplaner.

I svaret på spørgsmål 3, der er optrykt som bilag til betænkningen, oplyser miljøministeren:

»Ringkøbing amtsråd har oplyst, at man i sin recipientkvalitetsplanlægning ikke betragter okkerbelastning som en permanent tilstand, dels fordi den aftager efter en årrække, dels fordi der foretages eller forventes foretaget indgreb. Derfor tager amtsrådet i sine krav til udledninger fra offentlige renselanlæg og enkeltvirksomheder hensyn til den recipientkvalitet, der ønskes opnået, når okkerbelastningen er aftaget.«

Hermed siger ministeren helt klart, at Ringkøbing amtsråd ikke i sine udledningskrav tager hensyn til den aktuelle okkerbelastning.

I svaret på spørgsmål 28 giver miljøministeren imidlertid den stik modsatte oplysning:

»Ringkøbing amtsråd har oplyst, at man ved den tidsmæssige prioritering for fastsættelsen af udlederkravene, som kommunale rensningsanlæg eller virksomheder er blevet stillet over for, har taget hensyn til den vandkvalitet, der vil kunne opnås som resultat af de krævede foranstaltninger, og til den forventede varighed af den foreliggende okkerbelastning.

Endelig medfører udledningerne i en række tilfælde så kraftige opspædninger, at okkerbelastningen alene på grund af opspædningen når ned til værdier, der muliggør en bedre vandkvalitet.

Ringkøbing amtsråd tager således de i spørgsmålet nævnte hensyn.«

Det er i sig selv forbavsende, at miljøministeren oversender oplysninger til udvalget, der er i en klar indbyrdes direkte modstrid.

Men Ringkøbing amtsråd administrerer ikke i overensstemmelse med svaret på spørgsmål 28. Amtsrådet har således godkendt miljøinvesteringer i spildevandsanlæg, der enten er udført eller skal udføres i nær fremtid, og som vil være uden registrerbar miljømæssig effekt gennem en længere årrække, fordi udledningerne i dag sker til vandløb, der er stærkt okkerbelastede. Vandløb, der måske en gang langt ud i fremtiden vil få en så lav okkerbelastning, at der, jfr. miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 3, vil være et formål i på det tidspunkt at udbygge og for-